

ΤΗΙ ΙΔ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
+ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Μνήμη τῆς Σ' Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται,
οὔτε Εὐαγγέλιον λέγεται Ἑωθινόν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{\Delta}{\rho}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{\Delta}{\rho}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

Ἀπολυτίκιον.

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου $\frac{\Delta}{\rho}$ και ευ λο
γη σον την κλη ρο νο μι αν $\frac{\pi}{9}$ σι νι κας τοις βα σι λε
ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος $\frac{\pi}{9}$ και το σον φυ

λα αττων δι α τσταν ρου σσ πο ο λι ι τε ευ μα

τὸ τέλος: μα α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Πα ρ

Του Σταυρου σου το ξυ λον προ σκυ νου μεν Φι λαν θρω πε

ο τι εν αυ τω προ ση λω ωθη σ η ζω η η των α παν των

Πα ρα δει σον η νε ω ξας Σω τη τω πι στει προ σελ θον

τι σοι λη στη και τρυ φη ης κα τη ξι ω ω θη ο

μο λο γων σοι μνη σθη τι μου Κυ ρι ε δε ε ξαι ω σ περ ε

κει νον και η μας κραυ γα ζον τας η μαρ το μεν παν τες τη

ευ σπλα γχνι α σου μη υ πε ρι ι δη σ η μας

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

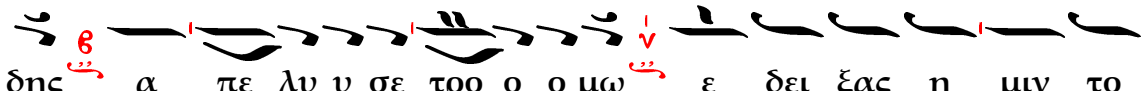

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Μο νον ε πα α γη το ξυ λον Χρι στε τσταν ρσ

σ σ σ σ σ σ τα θε με λι α ε σα λευ θη

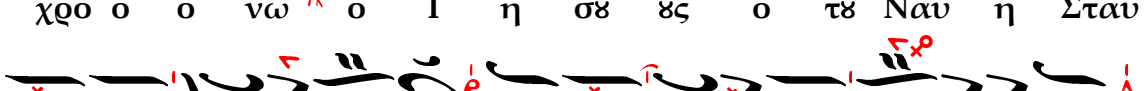
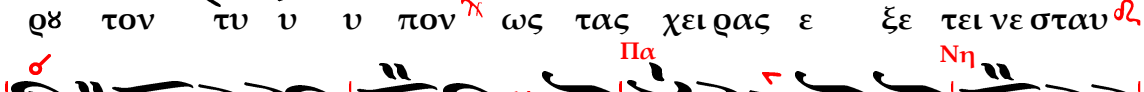

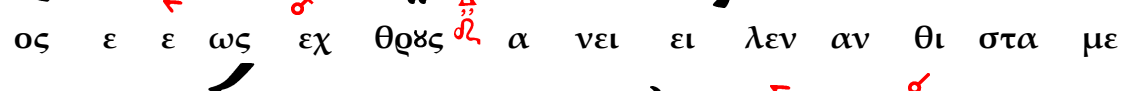
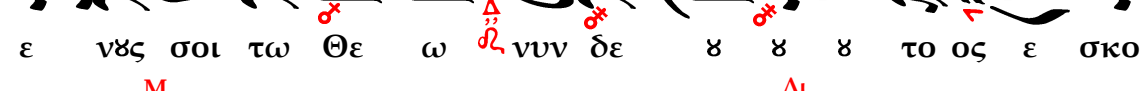
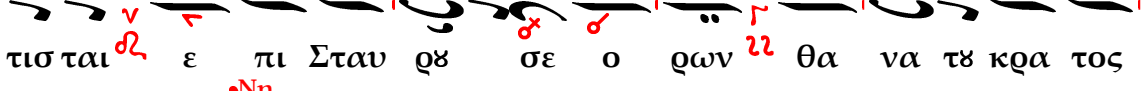
τσ θα να τσ Κυ ρι ε ον γαρ κα τε πι ε πο θω ω ο α

 δης α πε λυ υ σε τρο ο ο μω ε δει ξας η μιν το

 σω τη ρι ον σα α α γι ε και δο ξο λο γω μεν σε

 Υι ε Θε υ ε λε η σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

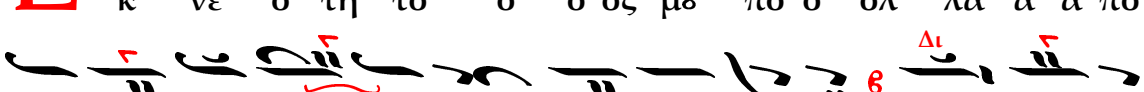
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος Νη ρ

Προ δι ε τυ υ πω μ στι κως πα λαι τω

 χρο ο ο νω ο Ι η σα ρς ο τω Ναυ η Σταυ

 ρω τον τυ υ υ πον ως τας χει ρας ε ξε τει νε σταυ

 ρο ο φα νως σω τη ρ μω και ε ε στη ο η λι ι

 ος ε ε ως εχ θρωσ α νει ει λεν αν θι στα με

 ε νωσ σοι τω Θε ω νυν δε υ υ υ το ος ε σκο

 τισται ε πι Σταυ ρω σε ο ρων θα να τω κρω τος

 λυ ο ον τα και τον Α α δη ν σκυ λε ευ ο ον τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου ς

Εκ νε ο τη το ο ο ος μω πο ο ολ λα α α πο

 λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α αυ

τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω σον

Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ

Ο ι μι σϑ εν τες Σι ω ωων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι ι

ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος γαρ

Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α

πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ι ι

Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τϑς αι ω νας των αι

ω ω νων α α μη ην

A ^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει ^{Δι}
^{B8} τα α τη η ης χα α α ρι το ος ρει ει ει θρα
^{Πα} α ^θ αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον τα α ^π
^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ι ν προς ^{B8}
ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν ^θ

Προκείμενον. Ψαλμός Cζ' (97).

Ἦχος ^{Δι} Βου ^Σ

E ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της γης ^{Δι}
το σω τη ρι ον τς Θε ος ημων ^θ
^χ **A** σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^θ ο τι θαν
μα στα ^χ ε ποι ησεν ο Κυ ρι ος ^θ

E ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της γης ^{Δι}
το σω τη ρι ον τς Θε ος ημων ^θ
^χ **E** γνω ρι σε Κυ ρι ος το σω τη ρι ον αυ τς
ε να ντι ον των ε θνων ^{Δι} α πε ^χ κα λυψε την δι και
ο συ υνηναυ τς ^θ

^χ **E** ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της γη η ης ^θ

το σω ω τη ρι ον τ ε Θε ο η μω ω ω ω ν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη παῖσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων
ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιβ' 28-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· Οὐ δι' ἐμέ ἢ φωνὴ αὕτη γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντα ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν.

Τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστὶν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. Ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπερῶ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σ υ μβ σκε πη η κρα α ται αι α υ πα α αρχεις ο τρι

με ρη ης Σταυ ρο ο ο ος του ου Χρι ι ι στου

α γι α σο ον με ε τη δυ να α α μειει ει ει σου

ι να πι ι στει ει ει και πο ο θω προ σκυ νω και

δο ξα α α ζω ω ω σε

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω ω ωνων α α μην

Συ μσ κε πη η κρα α ται αι α υ πα α αρχεις ο τρι

με ρη ης Σταυ ρο ο ο ος του ου Χρι ι ι στου

α γι α σο ον με ε τη δυ να α α μειει ει ει σου

ι να πι ι στει ει ει και πο ο θω προ σκυ νω και

δο ξα α α ζω ω ω σε

Και τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πά

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρομῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα

α α α μ

Σταυ ρε τς Χρι ι στς Χρι στι α νω ω ω ω ν

η ε ελ πις πε πλα νη με νων ο δη η η γε

χει μα ζο με ε ε νω ω ν λι ι ι μην εν πο

λε ε ε μοις νι ι ι κος οι κς με ε ε νης α

σφα α λει ει ει ει α νο σς εν των ι ι α α

 α τρε νε κρων η α να α α α στα α α α σις

 ε λε ε ε η η η σο ον η η η μα α α α

 ας

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν, ὃς τήν δε τήν Ἀκροστιχίδα φέρει

Σταυρῶ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

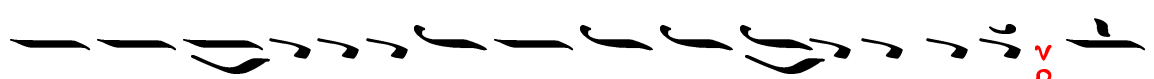
Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Σταυρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ρα βδω την

 Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ι σρα ηλ πε ζευ σαν τι την

 δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σικρο τη σας

 η νω σεν επ ευ ρους δι α γρα ψα α ας το α ητ τη τον

 ο ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω η μων

 ο τι δε δο ξασται

Τον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν του πα θους εν

 ε αυ τω προ ε φη νε των ι ε ρων με σου με νος

 ρω δε σχη μα τι σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα μαις

η γει ρε το κρα τος δι ο λε σα α ας Α μα ληκ του πα
νω ωλους δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω η μων
ο τι δε δο ξασται

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Α νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης α κοσ φθο
ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο βο λου δη γ μα τος και
ξυ λω τυ πω Σταυ ρου τον προς γην συ ρο με νον ο φιν προ
σε δη σεν εγ καρ σι ον εν του τω ω ω θρι αμ βευ σας το
πη η μα δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω η μων
ο τι δε δο ξασται

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην

Υ πε δει ξεν ου ρα νος του Σταυ ρου το τρο παι ον τω
ευ σε βει ασ κρα το ρι και Βα σι λει θε ο φρο νι
θρων εν ω δυ σμε νων κα τε βλη θη φρου α γμα α πα τη
α νε τρα πη δε και πι στις ε φη πλω θη η η γης τοις πε

ρα σι θει ει α δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω

η μων ο τι δε δο ξασται

Ωιδή γ'. Ο είρμός.

Ήχος πλ. Νη ρ

Ρα βδος εις τυ υ πον του μν στη ρι ου πα ρα λα μ βα

νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε ε α

Τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν ε ξ ην θη

η σε ξυ λον Σταυρου εις κρα τοσ και στε ρε ω ω μα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ως ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ δω ρα κρο

το ο ο μοσ α πει θε εν τι λα ω και σκλη ρο καρ δι

ι ω της θε ο κλη του ε δη λου Εκ κλη σι ασ το μν

στη ρι ι ον ησ ο Σταυροσ το κρα τοσ και στε ρε ω ω μα

Και νυν και α ει και εις τϋσ αι ω νασ των αι ω νων

α μην

Πλευ ρασ α χραν του λογ χη τρω θει σης υ δω ρσιν

αι μα α α τι ε ξε βλη θη εγ και νι ζον δι α

θη η κην και ρυ πτι κον α μαρ τι ας των πι στων γαρ
 Σταυ ρος και χη η μα και Βα σι λε ε ων κρα τος και στε
 ρε ω ω μα

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος Νη ς

Ε ν Πα ρα δει ει σω μεν το πριν ξυ λον ε γυ υ
 μνω ω σεν ου περ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει σφε ρει
 νε ε κρω ω σιν του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον της ζω ης
 το εν δυ μα αν θρω ω ποις φε ρον ε πα α γη ε πι της
 γης και κο ο σμος ο λος ε πλη η σθη πα σης χα ρας ον
 ο ρων τες υ ψου με νον Θε ω εν πι ι στει λα οι
 συμ φωνως α να κρα ξω ω μεν Πλη ρης δο ο ξης ο οι οι κο ος
 σα

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος: ο οι οι κο ος σου ου ου

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Αυτόμελον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, *ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἀρρήτα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε· Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον,* ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Στίχ. Τὰς ἐν λάρυγγι, Σῶτερ, ὑψώσεις φέρει.

Ὑψούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις.

Ὑψώθη δεκάτη, Σταυροῦ ξύλον ἡδὲ τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ κοίμησις τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ μετετέθη ἡ τούτου Ἑορτὴ εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα.

Καὶ μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης βασιλίσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου βασιλέως Θεοδοσίου.

Στίχ. Φθαρτὸν λιποῦσα στέμμα γῆς ἡ Πλακίλλα,

Ἐν οὐρανοῖς ἄφθαρτον εὔρηκε στέφος.

Αὕτη πάντα τὸν τῆς ζωῆς χρόνον ἐν εὐσεβείᾳ καὶ τῇ τῶν νοσούντων ἐπιμελείᾳ διανύσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Ἑκτη Συνόδῳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγονάτου, υἱοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου, τοῦ καλουμένου Ῥινοτμήτου, Σεργίου τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ Ἀγάθωνος τὴν Ῥωμαίων. Ἡθροίσθη δὲ ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ Παλατίου, τῷ λεγομένῳ Ὡάτῳ, ἀναθέματι καθυποβαλοῦσα Σέργιον καὶ Πύρρον καὶ Πέτρον καὶ Παῦλον, Ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινουπόλεως.

Μακρόβιον τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κῦρον τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Ἦτις ἅγια Σύνοδος, ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Παγωνάτου συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν Κανόνων ἔκδοσις ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχ. Ἦιδεῖτο Πάπας πρὸς τὰ στίγματα στένειν,
Βοηθὸν ἐγγὺς τὸν Θεὸν κεκτημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεοκλῆς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πρὸς κλῆσιν ἦκει καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω,
Ἔχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Βαλεριανός, τὸ νήπιον, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Βαλεριανῶ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας,
Ἐν οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Μακάριος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκη μαρτυρήσας κατὰ τῷ ἁφκζ' (1527), ὁ καὶ μαθητὴς χρηματίσας τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νήφωνος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Μακάρων σκηνώσεων ἀπολαύεις,
νέε ὀσιομάρτυς, Μακάριε γενναῖε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

ᾠδὴ α'

Σταυρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι
την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι
κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα ψας τω α

ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω

η μων ο τι δε δο ξασται

ᾠδὴ γ' Ἦχος Νη

Ραβδος εις τυ υ πον τσ μν στη ρι ου πα ρα λαμ

βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε

ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ κλη σι α

νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ω

ω μα

ᾠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ει σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας

σθ το μν στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γασθ και ε

δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ᾠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε τα

α α θη Χρι ζος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου

πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σασ το εν σοι δε λε

α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ κι τω πα ρε

χοον τι την ει ρηνηνταις ψυχαις η ημων

ὠδὴ 5'

Nο τι ουθη ρο ος εν σπλα ααγχοις πα λα
μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α σας
το σω τη ρι ον πα αθος προ δι ε τυ υ πα σα
φως ο οθεν τρι η μερος εκ δυς την υ περ κο σμι
ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν τσ σα ρ κι προ
σπα γεντος Χρι στς 8 8 τσ Θε ου και τρι η με ρω ε
γε εερσει τον κο οσμον φω τι σα αντος

ὠδὴ ζ'

Eκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε βς
λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι
ι α ασ θε ο στυ γς ο μως τρεις Παι δας εκ ε δει μα
τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον
αλ λα ντη χην τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι τυ ρι συ
νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ μνη τος
των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ᾠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευλογογεῖτε Παῖται δὲ τῆς Τριᾶδος ἰ-
σαριθμοὶ δὲ μιᾶς ἁγίας Πατρὸς Θεοῦ ὑμνεῖτε
τὸν συγκαταβάντα Λόγον καὶ τὸ πνεῦμα
ἐκ τοῦ ὄντος μετὰ ἀποκρίσαντα καὶ ὑπερψά-
τον πασιζῶν παρεχόν Πνεῦμα πάντων
ἡμῶν εἰς πάντοτε ἀμήνη

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδή θ'.

(Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται).

Ἦχος πλ. Νη

Μυστικός Θεοτοκεία παρδεισά-
γεωρητως βλαστήσα σαχρίστον υφ' οὗ τῶν
ῥαζωηφορόρον ἐν γῆ πεφυτῶν γηταῖ δὲ ἐνδρόν
δίου νυν ὑψώμενε νῆ προσκυνῶντες αὐτὸν
σε μεγαλύνομεν

Αγαλλεσθωταδρὸς μὲν ξυλασμπαντα

γι α σθεισης της φυ σεως αυ των υφ ου περ εξ αρ
χης ε φυ τε ευ θεη Χρι στα τα νυ θε εν τος εν ξυ υ λω
δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ νσ δ μεν αυ τον
και μεγα λυ νο ο μεν

I ε ρον η γε ρθη κε ρας θε ο φρο σι της κε
φα λης των α παν των ο Σταυ ρος εν ω α μα ρτω λων νο
ου με ε νων συν θλω νται τα κε ε ρα τα πα αν τα δι
ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ νσ δ μεν αυ τον και μεγα
λυ νο ο μεν

O δι α βρω σε ω ως τσ ξυ υ υ λσ τω γε νει προ
σγε νο με νος θανα τος δι α σ αυ ρσ κα τη η ρ γη
ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα γγε νης κα
τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω της α γνη ης
θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ να α μεις των ου
ρα νων μεγα λυ νσ δ σιν

Μ η την πικριαντην τξ ξυ υ υ λξ ε α σας α
ναι ρε σι μον Κυρι ε δι α Σταυ ρθ τε λει ει ως
ε ξη λειψας ο θεν και ξυ λον ε λυ σε πο τε πι κρι
αν υ δα των Μερ ρας προ τυ πον τξ Σταυ ρθ ς την
ε νε ργει αν ην πα σαι αι Δυ να αμεις των ου ρα
νωων μεγα λυ νθ ς σιν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Α δι α λειπτως βα απτο με ε ενς το ζο φω τξ
προ πα το ρος Κυρι ε δι α Σταυ ρθ α νυ υ ψω
σας ση μερονως γαρ τη πλα νη α γαν α κρα τως η φυ
σις προ κα τη νε εχθη πα γ κλη ρως η μας πα α λιν
α νω ρθω σε το φω σ το τξ Σταυ ρθ ς σθ ον οι πι στοι οι
μεγα λυ νο ο μεν

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων

α μην^ν

I να τον τυπον υ υ πο δει ει ει ξης τω κο σμω προ
σκυ ν8 με νον Κυ ρι ε^ν τον τ8 Σταυ ρ8 εν πα α σιν
ως εν δοξον εν ου ρα νω ε μορφω σας φω τι α πλε
τω ηγ λα ῑ σμε ε νον^ν Βα σι λει πα νο πλι ι
αν α ητ τη τον ην πα σαι αι Δυ να α μεις των ου
ρα νων μεγα λυ ν8 8 σιν^ν

Καταβασία.

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος^ν α
γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον^ν υφ ου το τ8 αυ
ρ8 ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τ8 κ8 γη ται δε ενδρον
δι ου νυν υ ψ8 με ε ν8 προ σκυ ν8 8 ντες αυ τον
σε μεγα λυ νο ο μεν^ν

Καί:

O δι α βρω σε ω ως τ8 ξυ υ υ λ8 τω γε νει προ
σγε νο με νος θανα τος^ν δι α ζαυ ρ8 κα τη ηρ γη

ται ση μερον της γαρ προ μη το ρος η πα γγε νης κα
 τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω της α γνηης
 Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ να α μεις των ου
 ρα νων μεγα λυ νσ σι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

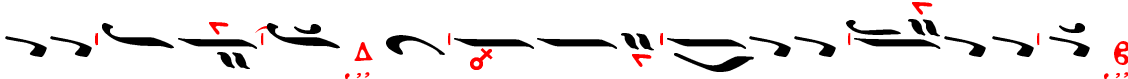

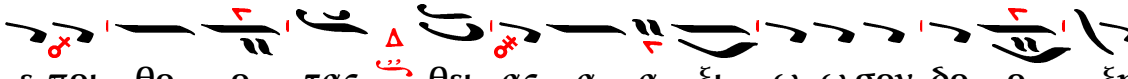

Ἦχος Δι-Θ

Σταν ρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κσ με ε νης
 Σταν ρος η ω ραι ο της της Ε εκκλη σι ι ας
 ρος βα σι λε ων το κρα ται αι ω ω μα
 στω ων το στη η ριγ μα
 ξα και των δαι αι μο νων το τρα αυ μα α

Ἔτερον, ὃ λέγεται ἅπαξ·

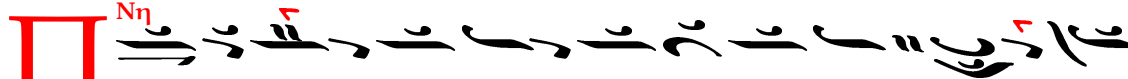

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

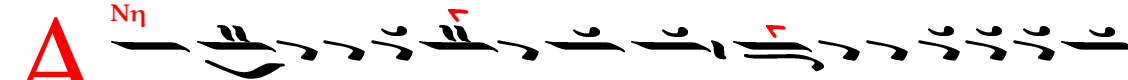

Σταν ρος υ ψα χ ται ση η με ρον και κο σμος
 α α γι α α ζε ται ο γαρ Πα τρι συν ε δρε ε ευ
 ων και Πνευμα τι τω ω Α γι ι ω εν τσ τω χει ρα

 ας α πλω ω σας τον κο σμο ον ο ολον ει ειλκυ σας

 προς σην Χρι στε ε πι ι γνω σιν τας εν εις σε πε

 ε ποι θο ο τας θει ας α α ξι ω ω σον δο ο ξη

 ης

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ' Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ ρι

 ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω

 ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν

 τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω ω ω Θε ε ε

 ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ γε

 λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

 πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του ου

 σοι πρεπει υμνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ρ

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του

αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

συ νης αυ τῃ

Ω του πα ρα δο ξῶ θαν ματος το ζω η φο ρον φυ

τον ο Σταυ ρος ο πα να γι ος εις υ ψος αι ρο με νος

εμ φα νι ζεται ση με ρον δο ξο λο γῶ ἄ σι παν

τα τα πε ρα τα εκ δει μα τῶ ἄ ν ται δαι μονες α παν

τες ὧ ὠ οι ον δω ρη μα τοις βρο τοις κε χα ρισ ται

δι ου Χρι στε σω σον τας ψυ χας ημων ὡς μο νος ε ευ

σπλα γχνος

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι νει τε αυ

τον εν ψα λ τη ρι ω και κι θα ρα

Ω του πα ρα δο ξῶ θαν ματος το ζω η φο ρον φυ

τον ο Σταυ ρος ο πα να γι ος εις υ ψος αι ρο με νος

εμ φα νι ζεται ση με ρον δο ξο λο γῶ ἄ σι παν

τα τα πε ρα τα εκ δει μα τῶ ἄ ν ται δαι μονες α παν

τες⁹ ω⁹ ω⁹ οι⁹ ον⁹ δω⁹ ρη⁹ μα⁹ τοις⁹ βρο⁹ τοις⁹ κε⁹ χα⁹ ρισ⁹ ται
δι⁹ ου⁹ Χρι⁹ στε⁹ σω⁹ σον⁹ τας⁹ ψυ⁹ χας⁹ η⁹ μων⁹ ως⁹ μο⁹ νος⁹ ε⁹ ευ
σπλα⁹ γ⁹ χνος⁹

Αι⁹ νει⁹ τε⁹ αυ⁹ τον⁹ εν⁹ τυ⁹ μπα⁹ νω⁹ και⁹ χο⁹ ρω⁹ αι⁹ νει
τε⁹ αυ⁹ τον⁹ εν⁹ χο⁹ ρο⁹ δαι⁹ σκαι⁹ αι⁹ ορ⁹ γα⁹ νω⁹

Ω⁹ του⁹ πα⁹ ρα⁹ δο⁹ ξα⁹ θα⁹ υμα⁹ τος⁹ ως⁹ βο⁹ τρυν⁹ πλη⁹ ρη

ζω⁹ ης⁹ ο⁹ βα⁹ στα⁹ σας⁹ τον⁹ υ⁹ ψι⁹ ζον⁹ α⁹ πο⁹ γης⁹ υ⁹ ψα⁹ με

νος⁹ Στα⁹ υρος⁹ ο⁹ ρα⁹ ται⁹ ση⁹ με⁹ ρον⁹ δι⁹ ου⁹ προς⁹ Θε⁹ ον

παν⁹ τες⁹ ει⁹ λ⁹ κυ⁹ σθη⁹ με⁹ ν και⁹ κα⁹ τε⁹ πο⁹ ο⁹ θη⁹ εις⁹ τε⁹ λος⁹ θα

να⁹ τος⁹ ω⁹ ω⁹ ξυ⁹ λον⁹ αχ⁹ ραν⁹ τον⁹ υφ⁹ ου⁹ α⁹ πο⁹ λαι

ο⁹ με⁹ ν της⁹ εν⁹ Ε⁹ δε⁹ μι⁹ α⁹ θα⁹ να⁹ τς⁹ βρω⁹ σε⁹ ως⁹ Χρι⁹ στον⁹ δο

ξα⁹ α⁹ ζον⁹ τες⁹

Αι⁹ νει⁹ τε⁹ αυ⁹ τον⁹ εν⁹ κυ⁹ μ⁹ βα⁹ λοις⁹ ευ⁹ η⁹ χοις⁹ αι

νει⁹ τε⁹ αυ⁹ τον⁹ εν⁹ κυ⁹ μ⁹ βα⁹ λοις⁹ α⁹ λα⁹ λαγ⁹ μς⁹ πα⁹ σα

πνο⁹ η⁹ αι⁹ νε⁹ σα⁹ τω⁹ τον⁹ Κυ⁹ ρι⁹ ον⁹

Ω^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ μα τος ευ ρος και μη κος
 Σταυ ρα^{Πα} ου ρα νθ ι σο στα σι ον^{Δι} ο τι θει α χα ρι τι
^{Πα} α γι α ζει τα συμ παν τα^Π εν τω ε ε θνη βαρ
 βα ρα ητ την ται^Π εν τω σκη ηπ τρα α να κτων η δρα
 σται^Π ω ω θει ας κλι μα κος^Π δι ης α να τρε χο
 μεν εις ο ρα νθς^Π υ ψων τεσ εν α σμα σι^Π Χρι ζον τον Κυ
 υ ρι ον^Π

Ἦχος Πάσα

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
 γι ω Πνευ μα α α τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι α α ει και εις τω
 ο ο ο αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α
 α μην

Σ^{Πα} η με ερον προ ερ χε ται ο Σταυρο ο ος του
 ου Κυ ρι ι ι ι ου και πι στοι ει εισ δε χο
 ο ον ται αι α α αυ το ο ον εκ πο ο ο θου και

λαμ βα νου σιν ι α μα τα ψυ χης τε ε ε και
 σω ω ω ω ω μα α α α τος και αι πα α σης μα α
 λα κι ι ι ι ι ας αυ το ον α σπα α σω ω με ε
 ε ε θα τη χα ρα και τω ω ω φο ο ο βω ω
 φο ο ο ο ο ο βω ω δι α τη ην α α α μα α ρ
 τι ι ι αν ως α α να α α ξι ι οι ο ο ο ον
 τες χα ρα α α δε ε δι α α την σω τη
 ρι ι ι α αν ην πα ρε ε ε χει ει τω κο ο ο σμω
 ο εν αυ τω προ σπα α γεις Χρι στο ος ο ο Κυ
 υ υ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ος ο ε ε ε χων τον με ε γα ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Και εὐθύς ψάλλεται εἰς ἦχον δ' ἀγία·

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

ο ο ξα α σοι τω δει ξαν τι το ο φως δο ο
 ξα εν υ ψι ι ι στοι οισ Θε ε ω ω και

ε πι ι γης ει ει ει ρη η η η η νη εν αν

θρω ω ποις ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι α

Υ μνθ ς με εν σε ευ λο γθ μεν σε ε προ

σκυ νθ μεν σε δο ξο ο λο ο ο γθ ς με ε εν

σε ευ χα ρι στθ ς ς με ε εν σοι δι α

την με γα λην σθ ς ς δο ο ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε πθ

ρα α α νι ι ε Θε ε ε Πα τερ Πα αν το ο ο

κρα α α α τωρ Κυ υ ρι ι ε ε Υι ε μο νο

ο γε ε ε νες Ι η σθ ς Χρι ι στε και Α γι

ο ο ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α

μνο ο ος τθ Θε ε ς ο ο ο Υι ο ο ος

τθ Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι

ι ι αν τθ κο ο ο ο σμθ ε λε η η σον η η

μας ο αι αι αι ρω ω ν τας α μαρ τι ας τθ ς ς

κο ο ο ο ο σμ^Δ

Προ ο σδε ξαι την δε η η σιν η η μων ο

κα θη με ε νος εκ δε ε ε ξι ω ω ων τ⁸ 8

Πα τρος και ε λε ε η η η σο ον η η η

μας

Οτι ι συ ει μο νο ος α γι ι ο ος συ ει

μο νο ος Κυ ρι ο ος Ι η σης Χρι ι σος εις

δο ο ο ξαν Θε 8 8 Πα τρο ο ος α α α α

μην

Κα θε κα α α στην η με ραν ε ευ λο ο

γη σω ω σε και αι αι Αι αι νε ε ε σω το ο ο

νο μα α α σου εις τον αι ω ω ω ω να

και εις τον αι ω να τ⁸ 8 8 αι αι ω ω ω

ω ω νος

Κα τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ε ε εν

τη η με ρα α τα α αυ τη ανα μαρ τη η η η

τς φυ υ λα χθη η η η ναι αι η η η μας

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος

τω ω ων Πα τε ε ε ρω ων η η η μων και αι αι

Αι νε ε τον και δε ε δο ο ξα σμε ε ε νο ον το

ο νο ο μα α α σ ε ις τς αι ω ω ω ω να

ας α α α μην

Γ ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε το ε λε

ο ο ος σ ε φη η μας κα θα α α περ ηλ

πι ι σα α με ε εν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο

ον με ε τα δι και ω ω μα α α τα α α α α

σς τρις

Κ υ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη ε γε νη η η

θης η η μιν εν γε νε α και αι γε νε ε α

ε γω ει πα α Κυ ρι ε Ε ε ε λε ε η

η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη η η

ην μὲ ο τι η η η μα αρ το ο ο ο ον

σοι

Κυρι ε ε προ ος σε κα τε φυ γο ον δι

δα α ξο ο ον με ε τσ ποι ειν το ο θε λη η μα α α α

σθ ο ο τι συ ει ο θε ο ο ο ο ος μ

Οτι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν

τω ω φω ω τι ι ι σθ ο ψω ω ω με θα

φω ως

Πα ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο ος σθ ο

τοις γι νω σκου ου σι ι ι ι ι σε Α γι ο ο

ο ος ο θε ε ος Α γι ο ο ο ος ι σχυ υ ρος Α

γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε η η σον

η η μας

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυ υ υν και α α ει και ει εις τσ ς αι

ο ο ος

Α Δι
γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε η

Πα
η σον η η μα α α α α α α α α α α

Δι
α α α α α ας

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροὶ, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἰστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ’ αὐτῆς ἐν ἠὺτρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφείς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμιώντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α΄ ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρόν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρεῖς ἠὺτρεπισμένον τετραπόδιον, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία ὀρθοί», ἀποθέμενος δ’ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιατῶν κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ὁ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

ᾠδὴ Πα φ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο

γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα σι λε

ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρα με νος και το σον φυ

λα αττων δι α τσ σταυ ρου σ πο ο λι ι τε ευ μα

τὸ τέλος: μα α α α

Α΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ακολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χειρᾶς μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρὸν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α΄ ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῆ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β΄ ἑκατοντάδος.

Γ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς δυσμᾶς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, υγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἰστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλον τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλον «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ β΄ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Ἦχος Δι-Ϡ

Ο υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως Δ

τη ε πω νυ υ μω ω σθ και νη πο λι τει α τς οι
 κτιρ μς σου δω ρησαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρα νον εν τη
 δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η μων νι κας
 χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην οπ λονει ρη νης α ητ τη
 τον τρο παι ον

Ἦχος Δι-Θ

Τον σταυρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε ε
 σπο ο ο ο τα και την α γι ι α α αν σου
 να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-Θ

Δευ τε πι ι στοι το ζω ο ποι ον ξυ υ λο ον προ σκυ
 νη η η σω ω ω μεν εν ω Χρι ι στος ο βα σι
 λε ευσ τη η ης δο ο ο ξης ε κου σι ως χει ει ρα α
 ας ε κτει ει νας υ ψω σεν η η μας εις την
 αρ χαι αν μα α α α κα ρι ο ο ο τη η η η τα

ους πριν ο εχθρος δι η η δο ο ο νη η ης συ λη η
 σας ε ξο ρι ι στους Θε ου ου πε ποι οι η η η
 κε δευ τε πι ι στοι οι ξυ λο ο ο ον προ σκυ υ νη η
 η σω ω ω μεν δι ου η ξι ω θη η μεν των α
 ο ρα α των ε εχθρων συν τρι βει ει ν τα α ας κα
 α αρας δευ τε πασαι αι πατρι αι των ε εθνων τον Σταυ
 ρον του Κυ υ ρι ι ι ου ου υ υ υ υ υ μνοις τι ι μη η
 η σω ω ω μεν χαι αι ροις Στα α α αυ ρε του πε
 σο ο οντος Α α δαμ η τε λει ει α λυ υ τρω ω ω
 σις εν σοι οι Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι
 λεις η μων κα α αυ χω ω ω νται ως τη ση δυ να
 μει Ι σμα η λι την λα α ον κρα ται ω ω ω ως υ
 πο ο τα α ατ του ο οντες σε νυ υν με ε ε τα
 φο ο βου χρι στι α νοι α α σπα ζο ο ο ο
 με ε ε ε νοι τον εν σοι προ σπα γεν τα Θε ε ον
 δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε γο ο ο οντες

 Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταυ ρω ω θεις ^Δ ε λε η σον η μας

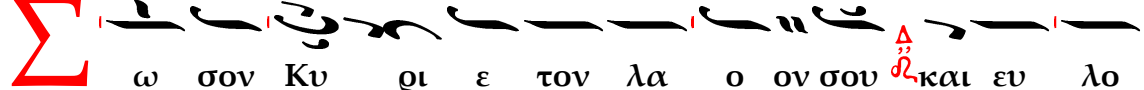

 ως α γα θος και αι φι λα α αν θρω ω ω ω

 προς ^Δ

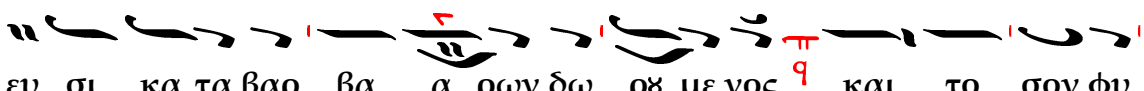
Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

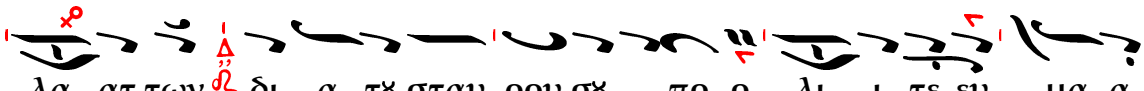
Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ και ευ λο

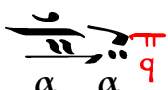
 γη σον την κλη ρο νο μι αν σ⁹ νι κας τοις βα σι λε

 ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ⁹ με νος και το σον φυ

 λα ατ των ^Δ δι α τ⁹ σταυ ρου σ⁹ πο ο λι ι τε ευ μα α

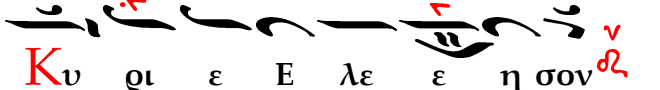

 α α ⁹

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλά.

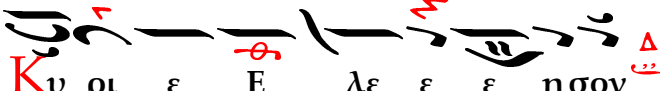
Ἦχος $\frac{7}{9}$ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ⁹

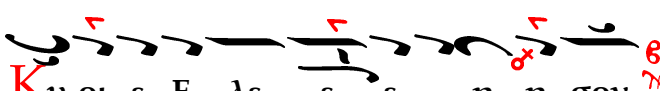
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ⁶

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ⁶

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
 Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς κα΄ (21).
 ᾠχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (κα΄ 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Στίχ. β΄. Ὁ Θεός μου, κεκραῶμαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα΄ 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Στίχ. γ΄. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα΄ 8)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Στίχ. δ΄. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα΄ 13)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
 σον η μα α σ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ογ΄ (73).

Στίχ. α΄. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ΄ 1)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. β΄. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ΄ 2)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. γ΄. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ΄ 2)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. δ΄. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ΄ 12)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τος Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της
 α γι ας θε ο το ο κου και α ει παρ θε ν8 Μα
 ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

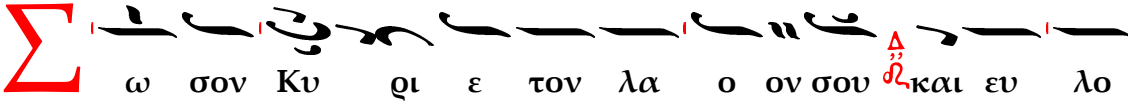
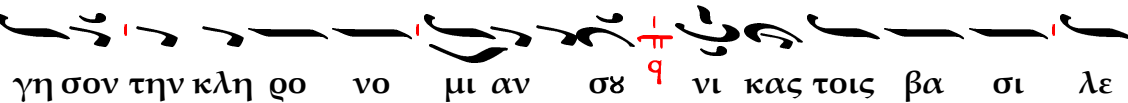
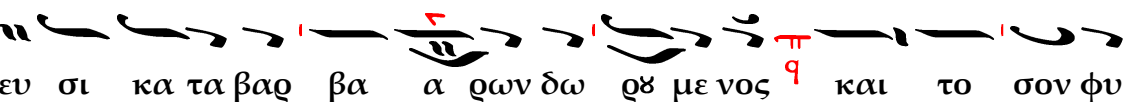

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς 98).

Ἦχος 4/8 Πα ρ

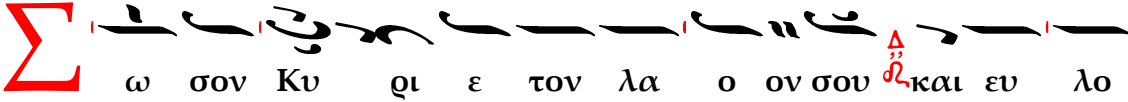
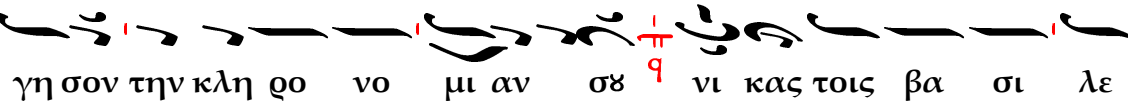
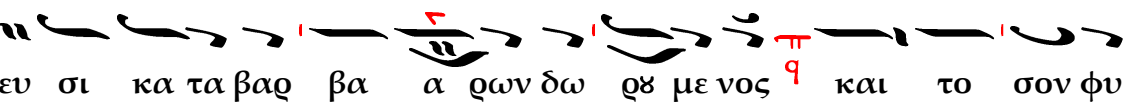
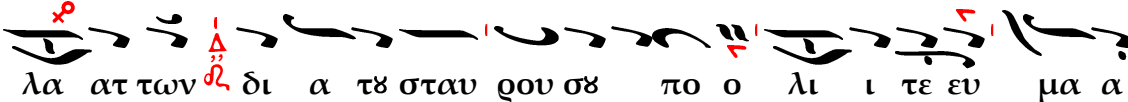

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ
καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (98΄ 1)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο
 γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα σι λε
 ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρε με νος και το σον φυ
 λα α των δι α τ8 σταυ ρου σε πο ο λι ι τε ευ μα

Στίχ. β΄. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς
λαοὺς. (98΄ 2)

 Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο

 γησον την κληρο νο μι αν σε νι κας τοις βα σι λε

 ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρε με νος και το σον φυ

 λα ατ των δι α τρε σταυ ρου σε πο ο λι ι τε ευ μα

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι
 φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστι. (Ζη' 3)

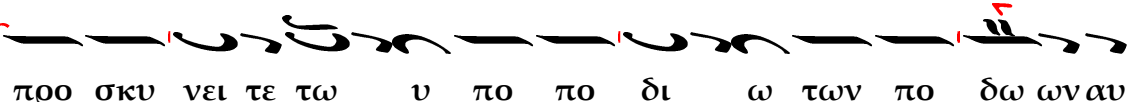

 Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο

 γησον την κληρο νο μι αν σε νι κας τοις βα σι λε

 ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρε με νος και το σον φυ

 λα ατ των δι α τρε σταυ ρου σε πο ο λι ι τε ευ μα α

 α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

 ψα ς τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και

 προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ναυ

 τρε ο τι Α α γι ο ος ε στι σω σον η μα ας Υι

 ε ε Θε ου ο σαρκι ι ι σταυρω θει ει ει ει εις

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο
 γη σον την κλη ρο νο μι αν σϛ νι κας τοις βα σι λε
 ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρη με νος και το σον φυ
 λα αττων δι α τϛ σταυ ρου σϛ πο ο λι ι τε ευ μα

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἰδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος ♯ Δι - θ

Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
 τη ε πω νυ υ μω ω σϛ και νη πο λι τει α τϛ οι
 κτι ρ μϛ σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρα νον εν τη
 δυ να μει ει σου τϛ πι στϛ βα σι λει ς η μων νι κας
 χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην οπ λονει ρη νη ς α ητ τη
 τον τρο παι ο ο ον

Δ προ ο ο σκυ υ υ υ υ υ υ υ νου ου ου ου με
 ε ε ε ε ε εν Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
 ο ο υο ο ο ο τα και την α γι ι ι ι ι α α
 α α α α αν σου ου ου ου ου ου ου α α α α
 α α α α α να α α α στα α α α α σιν δο ο
 ξα α α α α α ζο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε

εν

Δύναμις τοῦ Βήματος.

Τ ον σταν ρο ο ο ο ο ο υο ο ο ον σου προ ο
 σκυ υ υ υ νου ου ου ου ου ου με ε ε ε εν
 Δ ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε σπο ο ο ο τα α α
 α Δε ε ε ε ε σπο ο ο τα α α α α α
 Κ αι την α γι ι ι ι Α γι ι α α αν σου
 α να α α α α α α Α α α να στα σι ι ι
 ι ι ι ι ι ν
 Δ ο ξα α α α α ζο ο δο ξα α α ζο ο

με ε εν Δ

Απόστολον και Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.
Προκείμενον και Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς η΄).

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν και προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Ἦχος Γα ϕ

Υψοτε Κυριον τον Θεον ημων και προ

σκυνειτε τω υποποδιω των ποδων αυτου ο

τι αγιος εστι

Ο Κυριος εβασιλευσεν οργιζεσθωσαν

λαοι οκαθημενος επι των Χερουβιμ σαλευ

θη ητω η γη

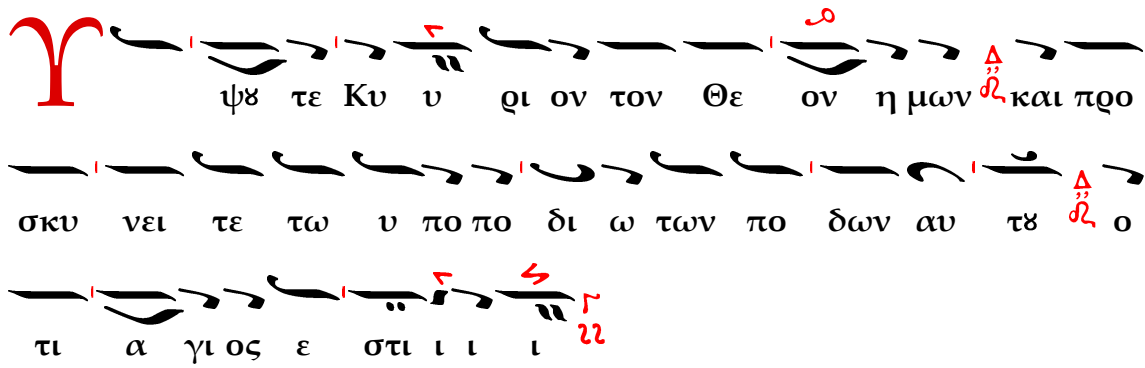
Υψοτε Κυριον τον Θεον ημων και προ

σκυνειτε τω υποποδιω των ποδων αυτου ο

τι αγιος εστι

Χ Κυριος εν Σιων μεγας και υψηλος εστιν

Χ επι παντας τους λαους

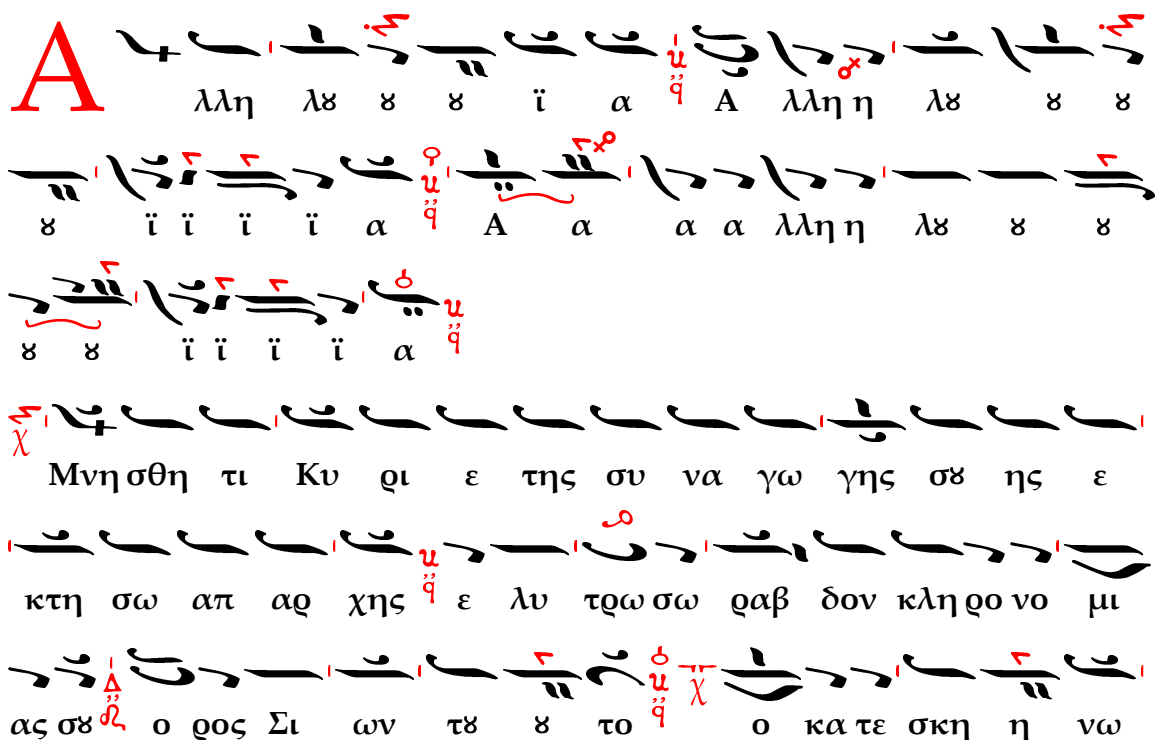
Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α΄ 18-24)

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ· «Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω». Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α΄. (Ψαλμὸς ογ΄).

Ἦχος 4/8 Κε δ

σα α ας ε εν α α αυ τω

A λλη λς ς ς ι α A λλη η λς ς ς

ς ι ι ι ι α A α α α λλη η λς ς ς

ς ς ι ι ι ι α

χ Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων ειρ

γα σα το σωτη ρι αν εν με σωω α αυ της

A λλη λς ς ς ι α A λλη η λς ς ς

ς ι ι ι ι α A α α α λλη η λς ς ς ς

ς ς ς ι ι α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

(ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλάτον λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν Θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη. καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Ἐκραύγασαν οὖν ἐκεῖνοι· Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ

ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· καὶ βαστάζων αὐτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ὃ λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ῥωμαϊστὶ, Ἑλληνιστὶ. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεστοι, κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακῶς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Δ ο ξα α σοι ²² Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

 ε ε ε ε ε ²² δο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι

 οι ²²

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πδ' Νη

Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

 οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α α α α

 α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου

^{κε} ^Μ

ου ου Χε ρου βι ι λι ι ι ι μι μω υ υ υ υ υ
 μω υ υ στι ι κω ως Δ ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ζο ο ει
 κο νι ι ζο ον τε ες και αι αι αι τη η η η
 η η η η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο
 ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω
 Πα ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α τρι α α α α α α δι τον τρι σα α α
 γι ο οον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο
 ο υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε λε ε ε ε ες
 πα α α α α α α α α α α α α α α α σαν
 την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι
 ο ο τι κη η η η η η η ην α πο ο ο θω
 ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α

^{Νη}
♂ α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α

α ρα α α α αν ^ν _δ

^{Νη}
Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α

α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι λε ε

^{Δι}
ε ε ε _δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α α α α α

^{Νη}
α _δ των ο ο ο λων _δ υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι οι οι ^ν _δ

^{Νη}
Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α α

^{Πα}
α α τως _δ δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι

ι ιν ^ν _δ Αλ λη λου ου ι ι ι ^Μ α α α α α α

α ^ν _δ

Ἦχος ^λ _δ Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν _δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β _γ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρ α σχ ς Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ς Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ς Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ υ υ υ ρ ι ε

Σ οι Κυ υ ρ ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι σθ

Λειτουργικά, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος πλ' Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι σχυ υς

μς Κυ ρ ι ος ς ε ρ ε ω μα α α μς ς ς ς

και κα τα φυ γη η μς και αι αι ρυ υ ς η η ς μς

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρ ι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ²² Κυ

ρι ο ος ςε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ²² και κα

τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ ϛ και αι αι αι

ρυ υ υ ςη η η ης μϛ²²

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα²²

Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι ςον²²

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης²² θυ σι ι αν αι αι νε ε

σε ε ως

Κ αι με τα τϛ Πνευ μα το ος σϛ

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα ββα

ωθ πλη η ρησ ο ϛ ρα νο ος και η γη η της δοξης

σϛ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σϛ εϛ εν λο γη με νος

ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ϛ ω

σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σϛ

Α α α μη η η η ην

ἢ ἄλλως

Α α α α μη η η η ην

Α α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνϛ ϛ μεν σε ε ευ λο γϛ ϛ ϛ

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ϛ ϛ με εν Κυ ρι ε

και δε ε ο ο με θα α α σϛ ϛ ϛ ϛ ο

Θε ε ο ο ο ος η η η μων

Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ρ

M ^{Nη} υ σ τι κο ο ος ^M ει ει ει ^{Nη} θε ο ο το ο ο
 κε πα α ρα α α ^{Nη} δει ει ει ει ^{Δι} σος α γε ω ωρ
 γη η η η τως βλα α στη η σα α α α α
 σα ^{Δι} χρι ι στο ο ο ο ον ^{Δι} υφ ου ου ου το ο
 ο ο τσ ^{Nη} Στα αυ ρου ου ^{Δι} ζω η η φο ο ο ρο
 ον ^{Nη} ε ε εν γη ^{Δι} πε φυ τσ ς ς ςρ γη η ται αι
 δε ε ε εν ^{Nη} δρον ^{Δι} δι ου ου ου νυ υ υ υ
^{Δι} υ υ υ υ υν ^{Δι} υ ψου ου με ε ε ε
 ε ε ε ^{Nη} νου ^{Δι} προ σκυ νου ου ου ^M τες α αυ
^{Nη} το ο ον σε ε ε ^{Δι} με ε ε γα α λυ υ υ
^{Δι} νο ο ο ο ^{Δι} με ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Δανιὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ρ

E ^M ε ε ση ^{Πα} μει ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^{Nη}

Πα
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε
ση η μει ω ω ω ω ω θη η η ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε εφ η
η η η η η η η η ε ε φη η μα α α α α α
α α ασ το φω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ου ου ου προ σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω που ου ου ου ου ου ου του προ σω
που ου σου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νεσεως
σα Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δοοξαν
σα οτι ηξιωσας ημας των αγιων σα με
τασ χειμυστηρι ι ι ι ιων τηρησον ημας εν τω
σωαγια σμωω ολην την ημεραν μελε
των τας την δικαιοσυνην σα Αλληλαια
Αλληλαια Αλληλαια ααα

Ἦχος Δι-Θ

Ειητο ονομα Κυρι ε ευλογημενον
απο τεν νυν και εως ταιωνος (δεις)
Το ονομα Κυρι ε η ευλογημεε
ε ε ε νο ο ο ον απο τεν νυν και εως ται
ωω νο ο ος